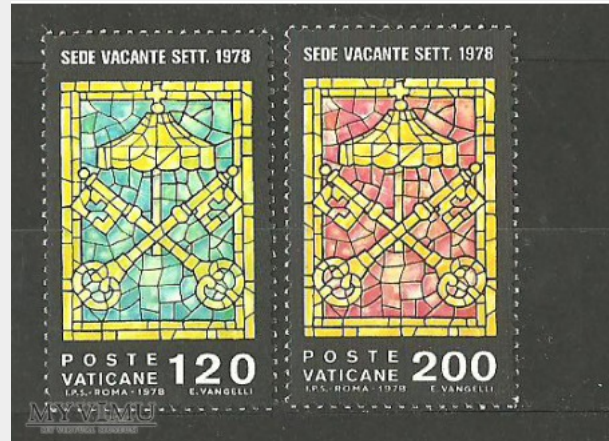

Sede Vacante.

Kolekcja:	Heraldyka kościelna.
Muzeum:	Zbyszkowe herby i inne różności.
Właściciel:	zbyszko

Datowanie: 1963

Miejsce pochodzenia: Watykan

Stan eksponatu: Nie określono

Opis: Watykańskie znaczki z emblematem Sede Vacante. 1. Znaczki z sede vacante po śmierci papieża Jana XXIII w 1963. 2. Sede vacante po śmierci papieża Jana Pawła I - 1978. 3. Sede vacante po śmierci papieża Pawła VI - 1978. Sede vacante (od łac. sedes vacans - "nieobsadzona stolica" lub "pusty tron"; forma sede vacante to ablativus absolutus i może znaczyć: "podczas nieobsadzonej stolicy"; pokr. sedis vacantia - "stan nieobsadzenia stolicy") - w Kościele katolickim termin określający okres, w którym stolica biskupia jest nieobsadzona. Kodeks prawa kanonicznego z 1983 stosuje to określenie zarówno wobec wakansu Stolicy Apostolskiej (diecezji rzymskiej - sede romana vacante), jak i każdej innej diecezji. Sediswakancja trwa do momentu objęcia diecezji przez nowego biskupa. Administrowanie jest w tym czasie ograniczone do spraw najistotniejszych, gdyż obowiązuje zasada nihil innovetur (niczego nie należy zmieniać). Sediswakancja Stolicy Apostolskiej rozpoczyna się po śmierci papieża (lub ewentualnie po jego rezygnacji). W Watykanie administrację przejmuje kardynał kamerling, z pomocą trzech kardynałów asystentów (poniżej 80 roku życia), którzy są wybierani przez Kolegium Kardynalskie po jednym z każdego stopnia (kardynałów biskupów, kardynałów prezbiterów i kardynałów diakonów). Sede vacante trwa do wyboru nowego papieża przez konklawe. W średniowieczu, a także okresach późniejszych sediswakancja trwała nieraz bardzo długo, z różnych powodów. Najdłuższe okresy sede vacante miały miejsce w latach 1241-1243, 1268-1271, 1314-1316. Ta ostatnia stała się kanwą powieści Maurice Druona "Królowie przeklęci". Reorganizacja dokonana przez Pawła VI (1963-1978) przyczyniła się do usprawnienia wyboru nowego papieża. Podczas sediswakancji Stolica Apostolska posługuje się specyficznym emblematem. Z jednej strony jest to emblemat kardynała kamerlinga, z drugiej symbol szczególnego czasu sede vacante. W emblemacie znajdują się dwa skrzyżowane klucze i rozpostarty parasol. Klucze to ewangeliczny symbol władzy danej Piotrowi przez Jezusa Chrystusa. Parasol to tzw. ombrelino, rodzaj baldachimu lub uroczystego parasola, który był rozkładany tylko nad głową władcy. Od początku XVI wieku zaczęto umieszczać go w herbie kamerlinga na znak władzy. Parasol ten ma oznaczać także ochronę Opatrzności nad Kościołem w czasie oczekiwania na nowego papieża.